

Az esti meseolvasás mind a szülőre, mind a gyermekekre jó hatást gyakorol, közös élményt jelent, kapcsolódási pontokat teremt. Azt már ismert, hogy a jó mesék fejlesztik a kicsik szókincsét, viselkedési modelleket, példákat állítanak eléjük, megoldási módszereket tanítanak nekik. Arról kevesebb szó esik, hogy hogyan érdemes mesélni, mitől lesz a meseolvasás élmény mind a szülőknek, mind a kicsiknek? A kérdésre Szabó Ágnes, A Tulipán Csoport mesekönyvsorozat szerzője, Polgár-Nagy Ágnes pedagógiai-szakpszichológus és Rapatyiné Kovács Regina, óvodapedagógus válaszol.

A mesék a felelős szülők eszközeiként szolgálhatnak, hogy a gyermekek – életkorukból adódó – kihívásainak leküzdésében a kicsik segítségére siethessenek. Legyen szó az intézményekbe való bekerülés (bölcsőde, óvoda) miatti szorongásról, egy új testvér születéséről vagy a megszokott családmmodelljük megváltozásáról (válásról, nagyszülő odaköltözéséről stb.), a mesék mankóként segíthetik őket. „A kisgyermekeknek támaszt jelenthetnek a legkritikusabb pillanatokban” – fogalmaz Rapatyiné Kovács Regina, óvodapedagógus. „Mivel a 3-6 éves korosztály sok esetben előzmények nélkül szembesül az intézményes közegbe lépésekor egy sor új kihívással, különösen fontos, hogy rendelkezésére álljanak pozitív minták, tapasztalatok, amelyekre támaszkodva legyűrheti a nehézségeit.”

Amit mi tapasztalatból és rutinból oldunk meg, abban a kicsiknek a mesék segítenek

„A mesék jelentőségét nem lehet kellőképpen hangsúlyozni” – véli Polgár-Nagy Ágnes pedagógiai-szakpszichológus. „A gyermek a mesén keresztül tanul és érez, mivel a mese megismertet, megértet, megéreztet, megéltet, feldolgoztat és örömet ad a mindennapokban.” A szakember felhívja a figyelmet, hogy ennek a folyamatnak, élménynek a szülő is része kell, hogy legyen. „Egy képzeletbeli világ közös megismerése, egy kaland együttes átélése nem pótolható semmivel. Ezalatt a szülő megtapasztalja, hogy a kapcsolat közte és gyermeke között elmélyül, épül, pozitív érzelmi kapcsolódást eredményez. Sőt, közös nyelvet teremthet meg közöttük, a gyermekéhez kötődő későbbi nehézségek megoldásában is nagy szerep jut a közös tapasztalatoknak.”

Polgár-Nagy Ágnes ugyanakkor leszögezi, minden jó szándék ellenére át is lehet esni a ló túloldalára. „Nagyon fontos, hogy a gyerek számára a mese az átélés csodás élménye legyen, és ne érezze a tanítás, gyógyítás célját – kivéve, ha tanmesét olvasunk neki. Ezért lényeges, hogy a meseolvasás után, főleg, ha az esti mese, kerüljük a tanulságok levonását, az okítást, a visszaidézést, mert akkor pedagógusává válunk gyerekeinknek, és a mese eredendő funkciója elvész. Bízunk kell a meseíróban, hogy a mese önmagában segít, elég, ha elolvassuk, és témája, felépítése segíti gyerekünket.”

Szabó Ágnes, író-illusztrátor a saját gyermekeivel átélt tapasztalatainak birtokában olyan történeteket, eseményeket dolgoz fel, amelyekről tudható, hogy garantáltan bekövetkeznek a kicsik életében. „Kifejezetten az ő életükben fontos eseményeket jelenítek meg varázslatos megoldásokkal, tanulságokkal, amelyek a félelmeiket, bizonytalanságukat csökkenthetik.”

Ehhez saját bevallása szerint a szabad kisgyermeki fantáziát mozgósítja. „A gyermeki képzelet

nem erősebb, intenzívebb a felnőttkorinál, azzal ellentétben viszont szabadabb. „Számukra az ellentmondások, mesés elemek nem lógnak ki úgy a világ rendjéből, mint a felnőtteknek. Ők a tökéletesség felé törekvő megoldásokat keresik mindenhol. A jó mesék, ahol győz a jó, sikerül megoldani a lehetetlent, és végül mindig feloldódik a feszültség nekik ugyanolyan fontos élményt jelentenek, mint nekünk a meglévő élettapasztalataink” – magyarázza a szerző. – „A Tulipán Csoport nyolc kisgyermekének kalandjain keresztül megismert helyzetek ismerősek lesznek majd a saját ovis létük alatt, viszont mire bekövetkeznek, a gyermekeknek már lesz egy saját élményük arról, mi vár rájuk, nem fognak félni az ismeretlentől.”

<https://www.tulipancsoport.hu/>